

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

לעיל נתוסף עוד יותר על-ידי לימוד ענינים אלו בתורת
 החסידות, וכמו באמירת המאמר על-ידי רבנו הזקן,
 שעל-ידי-זה פעל אדמו"ר הזקן (און האט באווארנט ווידא
 רעשה בטוח) הן למעלה מצד האלוקות שמאירה ומשפיעה את האורות
 הללו והן למטה מצד העולמות
 והנבראים מקבלי האור והשפע,
 שאכן יומשכו כל הענינים
 הנ"ל בחדש אלול באותה שנה
 בה נאמר המאמר, וגם באופן של
 נתינת פח על כל השנים
 שלאחר-יזה⁴⁶ שעניינים והמשכות
 אלו אכן ירדו למעלה למטה ויבואו
 לידי ביטוי בחדש אלול בכל השנים
 הבאות, מידי שנה בשנה.

1 ז) וענין זה שיף גם לחדש אלול (פנ"ל (סעיף ג) שמאמר
 2 זה אמרו רבנו הזקן בשפת מברכים חדש אלול), כמבאר
 3 ב'לקוטי תורה'⁴⁴ שהמשכת בחינת רחמים רבים הנ"ל
 4 הוא על-ידי י"ג מדות (הרחמים), והינו, שלפי שהם י"ג
 5 המידות רחמים רבים בלי
 6 גבול, אי-אפשר להם אין להם
 7 אפשרות ויכולת להתלבש תוף
 8 העולמות ולפעול בתוך גדרים של
 9 נבראים, עליונים ותחתונים, אם לא
 10 על-ידי צמצומים דרך י"ג
 11 מדות, שנותנים מדה ושעור
 12 שיוכלו העולמות לקבל כו'
 13 וכוח זה ניתן מ"ג המידות.
 14 ומסים אדמו"ר הזקן, שלכן
 15 אומרים סליחות י"ג מדות
 16 מראש-חדש אלול ואילך,
 17 שאז הוא זמן התעוררות
 18 בחינת רחמים רבים הנ"ל
 19 שנמשכים על-ידי י"ג מדות
 20 הרחמים שמתגלות ומאירות
 21 בחדש אלול⁴⁵ שהוא עת רצון,
 22 כמבאר בהרחבה בקבלה וחסידות.
 23 ובכל זה המעלות והענינים
 24 המיוחדים של חודש אלול האמורים

1 ז) וענין זה שיף גם לחדש אלול (פנ"ל (סעיף
 2 ג) שמאמר זה אמרו רבנו הזקן
 3 בשפת מברכים חדש אלול), כמבאר ב'לקוטי
 4 תורה'⁴⁴ שהמשכת בחינת רחמים רבים הנ"ל
 5 הוא על-ידי י"ג מדות (הרחמים), והינו, שלפי
 6 שהם רחמים רבים בלי גבול, אי-אפשר להם
 7 להתלבש תוף העולמות אם לא על-ידי
 8 צמצומים דרך י"ג מדות, שנותנים מדה ושעור
 9 שיוכלו העולמות לקבל כו'. ומסים, שלכן

10 אומרים סליחות י"ג מדות מראש-חדש אלול ואילך, שאז הוא זמן
 11 התעוררות בחינת רחמים רבים הנ"ל שנמשכים על-ידי י"ג מדות הרחמים
 12 שמתגלות ומאירות בחדש אלול⁴⁵.

13 ובכל זה נתוסף עוד יותר על-ידי לימוד ענינים אלו בתורת החסידות, וכמו
 14 באמירת המאמר על-ידי רבנו הזקן, שעל-ידי-זה פעל (און האט
 15 באווארנט) הן למעלה והן למטה, שאכן יומשכו כל הענינים הנ"ל בחדש
 16 אלול, וגם באופן של נתינת פח על כל השנים שלאחר-יזה⁴⁶.

(44) פרשתנו שם, יד, א. (45) ראה גם לקו"ת פ' ראה לב, א ואילך. (46) חסר הסיום (המו"ל).

המשך ביאור למסכת בבא קמא ליום שלישי עמוד ב

21 לאחריה לגלות שאינו חייב אלא כשנעשה הצער עם חבורה, וכן
 22 עזאי סובר שכיה משמעותה עם חבורה, ובאה ה'חבורה'
 23 האמורה לאחריה לגלות שחייב אף על הכויה לבדה.
 24 רב פפא אינו מקבל ביאור זה בברייתא: מתקוף לה רב פפא,
 25 אדרבה, איפכא מסתברא - מהסברא נראה לבאר מחלוקתם
 26 להדיף, רבי אומר 'כויה' נאמרה תחילה, סבר, ש'כויה' דאית בה
 27 חבורה משמע, ולכך כתב רחמנא 'חבורה', לגלויי עלה ד'כויה' דלית
 28 בה חבורה ואף על פי כן חייב, ואילו בן עזאי אומר 'חבורה' נאמרה
 29 תחילה, סבר, ש'כויה' דלית בה חבורה משמע, ולכך כתב רחמנא
 30 'חבורה', לגלויי עלה ד'כויה', דאית בה חבורה אין, אי לא לא - לומר
 31 שאינו חייב על הכויה אלא אם כן יש עמה חבורה. ואמסקנא קיימי
 32 - ולביאור זה מה שאמרו 'כויה' נאמרה תחילה' או 'חבורה' נאמרה
 33 תחילה, היינו כפי איך שנפרש את הכויה לאחר שנאמרה חבורה,
 34 שלרבי לאחר שנאמרה חבורה לגלות הכויה, 'כויה' נאמרה
 35 תחילה אף בלא חבורה, ואילו לבן עזאי לאחר שנאמרה החבורה
 36 לגלות על הכויה 'חבורה' נאמרה תחילה'.
 37 אי נמי - או אפשר לבאר ביאור אחר במחלוקתם, דבולי עלמא
 38 'כויה' בין דאית בה חבורה בין דלית בה חבורה משמע, והכא
 39 שנחלקו רבי וכן עזאי,

1 אמר רבא, משנתינו כדעת בן עזאי היא, וכמו דתניא, נאמר בפרשת
 2 החובל בחבירו (שמות כא כה) 'כויה תחת כויה פצע תחת פצע
 3 חבורה תחת חבורה', רבי אומר, 'כויה' נאמרה תחילה. בן עזאי
 4 אומר, 'חבורה' נאמרה תחילה. ומבאר רבא, כמאי קא מיפלגי -
 5 במה נחלקו רבי וכן עזאי, רבי סבר, ש'כויה' האמורה בתחילת
 6 הפסוק, דלית בה חבורה משמע - משמעותה שעשה בו כויה בלבד,
 7 כלומר שציערו בלבד ולא גרם לו כל נזק, ומשמע שאף באופן זה
 8 חייב לשלם על הצער, לכך כתב רחמנא לאחר מכן 'חבורה תחת
 9 חבורה', לגלויי עלה ד'כויה' - לגלות על מה שנאמר בתחילה 'כויה'
 10 תחת כויה, דאית בה חבורה אין - שדווקא אם הכויה גרמה
 11 לחבורה, חייב לשלם על הצער מלבד הנזק שמומת החבורה, אך
 12 אי לא היתה חבורה, וכגון שכואו על ציפורנו, לא חייב לשלם על
 13 הצער. וכן עזאי סבר, ש'כויה' האמורה בתחילת הפסוק, דאית בה
 14 חבורה משמע - משמעותה שיש עמה חבורה, ומשמע שדווקא
 15 באופן זה שעשה אף חבורה חייב לשלם על הצער, אך באופן
 16 שכואו בשפור שלא עשה בו אלא צער בלבד אינו חייב, לכך
 17 כתב רחמנא 'חבורה' לאחריה, לגלויי עלה ד'כויה' דלית בה חבורה,
 18 ואף על פי כן חייב לשלם על הצער.
 19 ולביאור זה מחלוקתם במשמעות 'כויה' לולא שנאמר 'חבורה',
 20 שלרבי כויה משמעותה ללא חבורה, ובאה ה'חבורה' האמורה